

oznanilo

Štiri stvari
 se nikoli ne vrnejo nazaj:
 izgovorjena beseda,
 izstreljena puščica,
 zapravljen življenje
 in zamujena priložnost.
(nemški pregovor)

BINKOŠTI
 prihod Sv. Duha

letu IX /2010-18
 20. maj 2018

Jn 15,26–27; 16,12–15

SVETI DUH – ŽIVI SPOMIN CERKVE

Naš čas je zaradi naglice in zasičenosti z informacijami tudi čas pozabljivosti in površnosti. Kolikokrat nas ravno spomin izda in spravi v škripce. Pomagamo si na vse načine: s kalendarji, z urniki, rokovniki, beležkami in celo z vozli na robcih, pa nam kljub temu marsikaj uide. Tudi današnja tehnika, zlasti računalništvo, nas opozarja, kako zelo pomemben je spomin. Tam

je pač vse odvisno od spomina, ostane samo tisto, kar varno shranimo in zapiše-

mo v elektronski spomin. Če ta odpove, je ponavadi vse nepreklicno izgubljeno. Za posameznika in za narod je naravnost usodno in samouničevalno, če začne pozabljati svojo zgodovino, če je kritično ne ocenjuje in se iz nje ne uči. Človek, ki je izgubil spomin, ne pozna več sam sebe niti sveta okoli sebe. Podobno velja tudi za narod. Če vsak narod živi iz spominjanja, velja to toliko bolj za Božje ljudstvo, za Cerkev, ki vsa

živi iz spomina. Zvesto in skrbno ohranjanja spomin na velika Božja dela, predvsem na največje – na Jezusovo delo odrešenja. Verujoči človek ve, da se tudi Bog njega spominja. Saj nam že prerok Izaija zagotavlja: »Če bi te oče in mati pozabila, jaz te ne pozabim. Na obedani sem te zapisal.« Podobno pravi Jezus: »Veselite se, da so vaša imena zapisana v nebesih.« Da, zapisana so v Božjem spominu, v njegovem srcu. Najmočnejši spomin Cerkev pa je Sveti Duh. V Novi zavezi je opisan kot Duh spominjanja. Jezus je rekel o njem: »Tolažnik Sveti Duh vas bo učil in spomnil vsega, kar sem vam povedal« (Jn 14,26). »Iz mojega bo jemal in vam oznanjal« (Jn 16,14). Praznujemo binkošti, praznik Svetega Duha, tolažnika, posvečevalca in zdravnika. On je Gospod, ki oživi. Brez njega bi bila Cerkev mrtva. Morda tudi naše izsušene in ranjene duše potrebujejo njegov blagodejni obisk. Pridružimo se prošnji, s katero se danes Cerkev obrača nanj: »Duši madeže izmij, kar je suho, spet zalij in ozdravi rane vse!«

Kadar pa pride Tolažnik,
ki vam ga bom
jaz poslal od Očeta,
Duh resnice,
ki izhaja od Očeta,
bo on pričeval o meni.
Pa tudi vi boste pričevali,
ker ste od začetka pri meni.
(Jn 15,26–27)

NEDELJSKA ZAVEST

Bodimo si iskreni: po tolikih slabih zgledih, ki jih imamo okrog sebe, tudi mi verniki zgublamo nedeljsko zavest. Smo v resnici prepričani, da je nedelja Gospodov dan, dan Gospodovih dni? Koliko še spada nedelja k tradicionalni kulturi našega ljudstva ob tolikih odsotnostih pri nedeljski maši in s takim načinom življenja, ki tvega vzeti nedelji krščanski pomen? Po enem tednu težkega in odgovornega dela, ki nas večkrat spravlja v hud stres, spremenimo dan v počitek. Sedmi dan počitka človeku niso dali sindikalisti ali država, dala ga je religija, in to že od judovstva dalje, ko je bila sobota praznični dan.

**Potrpežljivost je grenka zel,
vendar daje sladke sadeže.**

Sedaj imamo nedeljo. Ta dan, ki je last Gospoda, postane dvolastniški dan: Gospodov in naš dan. Ko se preoblečemo, utrdimo človekovo in, kjer je, družinsko zavest, se posvečamo solidarnosti, pa tudi razvedrilo, da laže stopimo v ... ponedeljek, ko ponovno primemo za delo. Prvina dneva pa velja Njemu. Skupaj z ostalimi člani skupnosti mu javno izkazujemo vero; sprejmemo njegovo

besedo in se z njim hranimo. Prvi kristjani so se ločili od judovske kulture in so določili nedeljo za Gospodov dan. Danes se moramo mi ločiti od modernega poganstva in vrniti nedelji njen prvotni pomen. Te nedeljske zavesti smo potrebni!

Čemu bi ugibali,
po kakšni poti bo poslej
teklo naše življenje,
da je le Tvoja pot!
Kaj bi spraševali, kam pelje,
če nas le pripelje k Tebi!
Kaj bi skrbeli,
kaj vse nam misliš naložiti,
da nam le pomagaš
vse nositi z dobro voljo,
zvestim srcem in v pravem duhu.
(John Henry Newman)

SVETE MAŠE

NEDELJA, 20. maj 2018

Binkošti

9.30 sveta maša

PONEDELJEK, 21. maj 2018

Binkoštni ponedeljek

9.30 sveta maša

OZGANILA

Šrce Jezusovo - župnijsko žegnanje

V nedeljo, 3. junija 2018,

bomo obhajali praznik Srca

Jezusovega - župnijsko žegnanje.

Po sveti maši lepo vabljeni k pogostitvi na dvorišču.

Med nami bo pevski zbor iz Celja in župljani iz žup. Auferstehung Christi.

V petek, 1. junija 2018,

bo v stolnici na Dunaju - ob 13h - po sveti maši - nastop MKPZ Celje (mešani komorni pevski zbor).

Moja večnost je že zdaj tu.

Gradi se vsak trenutek.

Trenutek ni odvisen od večnosti,
večnost pa je od trenutka:

sta si v razmerju kakor setev in žetev.

(Miha Žužek)

Kaj dela Sveti Duh v mojem življenju?

*Sveti Duh me odpira za Boga;
uči me moliti in mi pomaga,
da živim za druge. (KKC 738–741)*

»Tihi gost naše duše« –
tako imenuje Avguštin Svetega Duha.
Kdor ga hoče čutiti, mora molčati.
Pogosto govori ta gost v nas
in z nami zelo tiho, recimo v glasu
naše vesti ali po drugih notranjih
in zunanjih impulzih.

Biti 'tempelj Svetega Duha' pomeni: s telesom in dušo živeti za tega gosta,
za Boga v nas. Naše telo je torej na neki način Božje stanovanje. Kolikor
bolj se odpiramo Svetemu Duhu v nas, toliko bolj bo on učitelj našega živl-
jenja, toliko prej nam tudi danes podari svoje karizme za graditev Cerkve.
Tako namesto del mesa v nas rastejo sadovi Duha.

Dobrota ni nikoli
zapuščena in osamljena.
Tisto govorjenje,
da je »dobrota sirota«,
razširjajo ljudje,
ki prave dobrote v svojem srcu
nikoli niso doživeli.
Dobrota ni sirota,
dobrota je Božja,
zato pa neskončno bogata.
(Anton Trstenjak)

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (Matija)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmejali?

Učiteljica: »Samo poglej, Janezek, kako umazane roke imaš!« »To ni nič. Kaj bi šele rekli, če bi videli moje noge!«

Profesor vpraša študenta medicine: »Kaj morate najprej ugotoviti, ko vas pokličejo h kakemu bolniku?« »Njegov naslov!«

Učiteljica: »Navedite kak primer krivice.«
Janezek: »Krivica je, če mi oče napiše nalogo, ko dobim cvek, me pa natepe.«

Mama: »Kdo je prvi v tvojem razredu pri matematiki?« »Tomaž.«

»In v slovenščini?« »Rudi.«

»Pa ti?« »Jaz prvi vstanem, ko pozvoni za konec ure!«